

kom van vrede

windstil. zoals grote handen
zich winden om de warmte
van een kom, zo stevig
omsluiten de beukenhagen
deze luisterende tuin

een kom van vrede
licht wordt uitgestrooid
als korrels rijst: lang leve
de witte sluier die schuimt
over de rand, mousseline
van een guirlande d'amour

een lijster beklimt de hoogte
van zijn tonen, als gele
theeblaadjes drijven de brede
harten van de catalpa

de jonge berken schuiven
als koffielepeltjes in de kom
ze roeren de stilte om
alsof daarboven een onzichtbare
mond wacht om te drinken

geen kuch in de ochtend
alleen dat vrolijk gehuppel
in het lied van een lijster
gedempt door de hagen

een kom van vrede
in gedachten hou je ze vast
je ruikt en luistert
op je handen rust nu
de bodem van porselein:

laat dit beeld niet los
je bent verantwoordelijk
voor een windstille vrede
die huivert in een tuin

Staf De Wilde